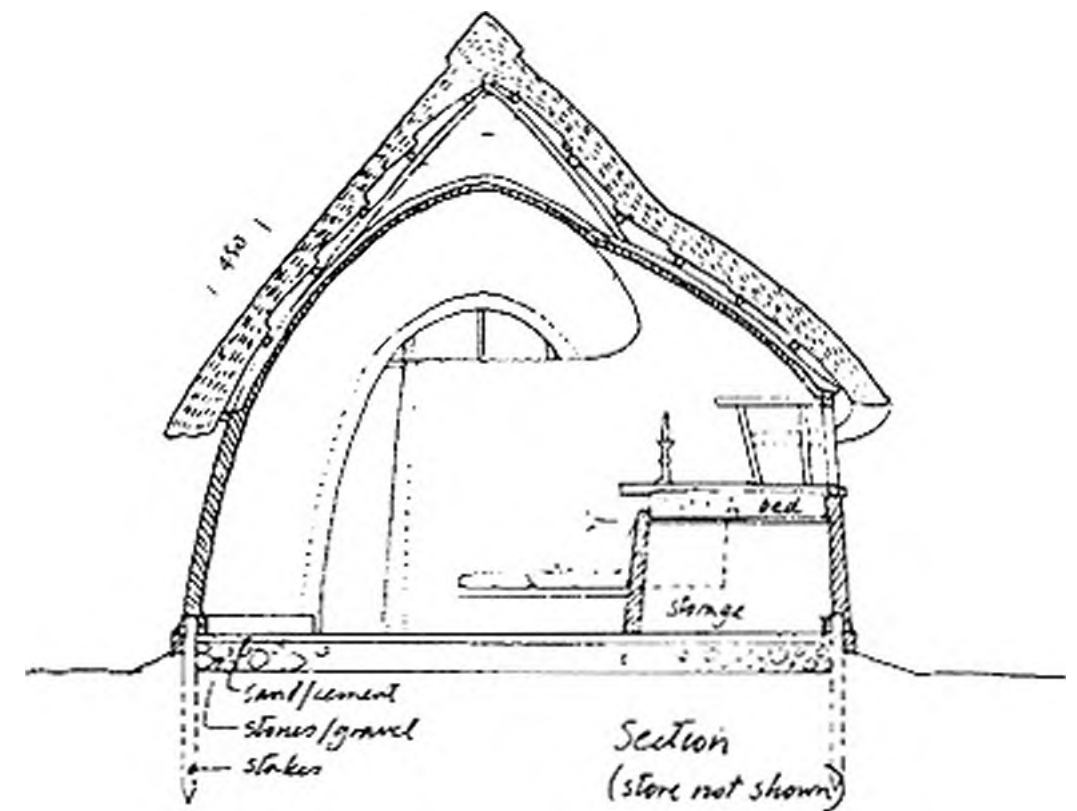
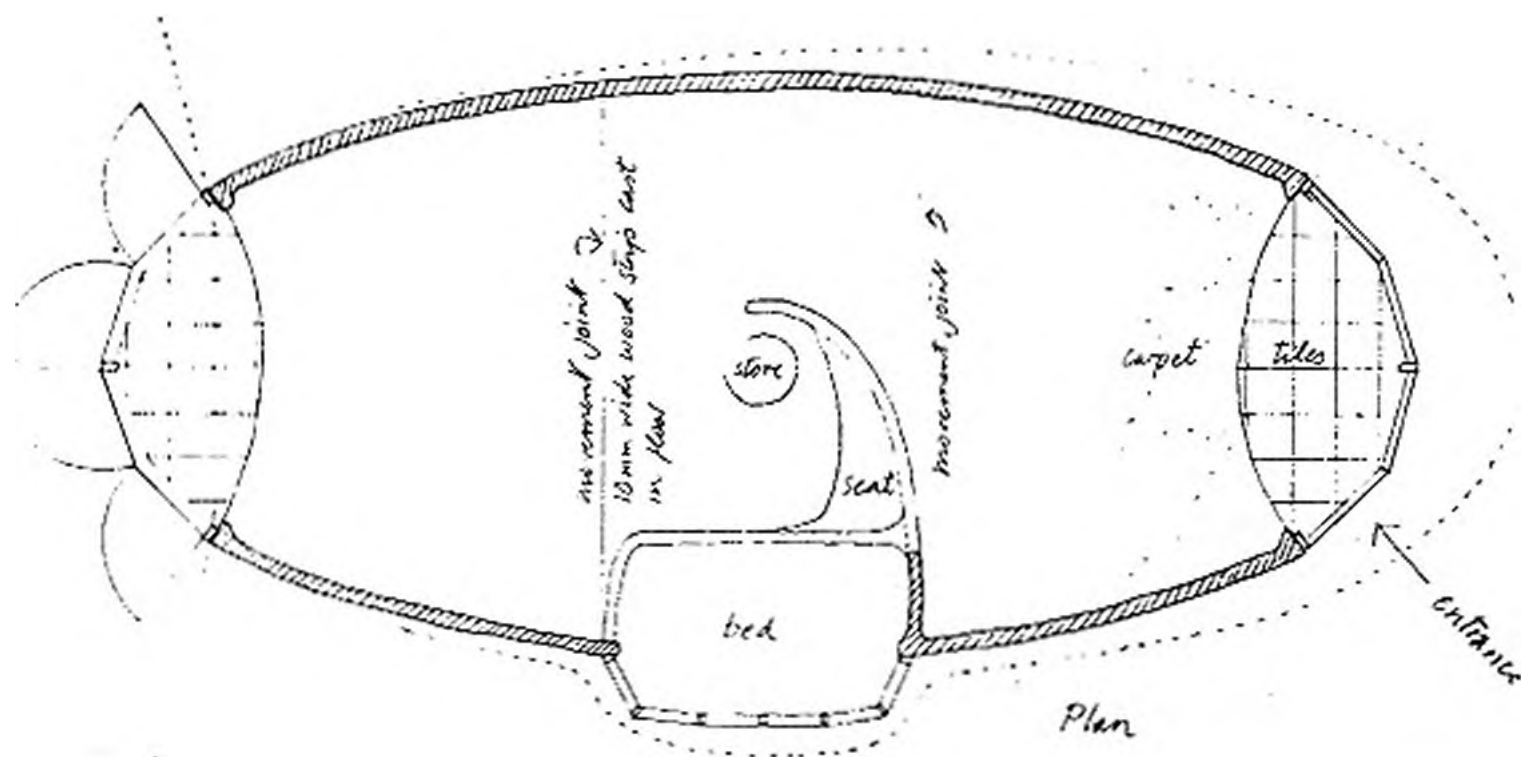

DAVID LEA – WALES

A *Spazioe Società* című firenzei folyóirat 1991 július-szeptemberi száma közöl részletes ismertetést David Lea Walesben élő angol építész munkásságáról Peter Blundell Jones kísérszövegével *Hagyomány és korszerűség* címmel.

Lea tagadja, hogy őt a nosztalgia motiválná, és ha szükségesnek érezte is, hogy felelevenítsen a modernizmus által elutasított technikákat, azokat nem nosztalgikus módon alkalmazta. Nem érdekli a látvány abban az értelemben, ahogyan az a divat és az üzlet világához kötődik, és ezáltal hiteltelenné és felületessé válik. Fontosabb számára a lakhatóság, a hely minősége és az elvek fegyelmezett közvetítésével végzett munka. A látvány, ami létrejön, a tervezés folyamatának credménye és nem kiindulópontja.

A Lea építészeti tevékenységére jellemző parányi épület jól tükrözi érdeklődését és attitűdjét. A minimális program, a spártai életmódhoz való alkalmazkodás mutatják a minden felesleges elkerülésére irányuló elszántságot. Ez egyszerre visszatérés a természethez és a fogyasztói társadalom bűncitől való menekülés, a lényeg felfedezése és megfogalmazása. Technológiai megoldásai az első pillanatban múltba fordulónak tűnnek, de részletes vizsgálatából kiderül, hogy inkább a schumacheri értelemben vett (*Small is beautiful* – a legfejlettebb technikai megoldás nem szükségszerűen a legjobb) „közbenső” technológia felé tett lépésről. Gazdaságos az anyagok tekintetében, azonban munkáigényes; ez az ára annak, hogy egy zöldebb világban élhesünk. Lea előnyben részesíti a helyi és a megújuló forrásokat. A zsúpfedés például korábbi generációk számára elképzelhetetlen volt, az ő számára a modernség önmagáért értelmetlen.

Fent és túldalt: a dél-angliai Nettlecombe-ban, 1984-85-ben épült stúdió, melyet David Lea Jane Trevelyan részére tervezett. A kis épület akkor 3300 £-ból valósult meg. Lent: a Cambridge-i Darwin College könyvtárának alaprajzai és homlokzatai; 1989

